

[Anne Grete Holmsgård]

rimelig måde. Det kunne man f.eks. have gjort gennem det forslag, SF havde fremsat, og som SF gerne ville have forhandlet om. Det kunne man også have gjort gennem en forhandling med det radikale venstre om de ændringsforslag, de havde udarbejdet, som sagtens kunne være blevet til en hel okkerlov, men det har man simpelt hen ikke ønsket.

Slutresultatet er blevet et forslag, som er elendigt, og som i virkeligheden blokerer for, at vi kan få disse problemer løst. Derfor vil vi stemme imod lovforslag nr. L 59, når det kommer til endelig afstemning.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil indledningsvis takke for en meget lang og grundig udvalgsbehandling af lovforslaget mellem anden og tredje behandling.

Jeg mener, at det er et godt lovforslag, der er blevet resultatet af denne grundige udvalgsbehandling. Det er også klart, som det er kommet frem i afstemningen, at der er forskellige syn på, hvordan man bedst når det rigtige resultat, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke socialdemokratiet for meget konstruktive drøftelser af lovforslaget.

Under udvalgsbehandlingen er der jo diskuteret mange spørgsmål, og næsten alle problemer er belyst, også spørgsmålet om de mindre brug, som naturligt må kunne få en særbehandling.

Med hensyn til recipientkvalitetsplanerne, som fru Lone Dybkjær berørte, er det jo sådan, at oplysninger om okkerforureningen allerede i dag indgår som grundlag for den recipientkvalitetsplanlægning, der finder sted i amtskommunerne.

Men lad mig endnu en gang takke for den grundige behandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 102 stemmer (S, KF, V, CD og KrF) mod 17 (RV, FP, VS og FD); 17 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af arealreservationer til a-kraftværker.

Af Erik Holst (S) m.fl.

(Fremsat 21/11 84. Første behandling 16/1 85. Betænkning 24/4 85).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget

vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Spørgsmålet om kernekraft og reservationerne hertil har efterhånden været debatteret i adskillige år. Hidtil er skiftende regeringer gået ind for at holde muligheden åben for, at vi kunne indføre a-kraft i Danmark, og for, at vi kunne placere værker, så befolkningens sikkerhed varetages.

Som energiministeren redegjorde for ved anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 103, forslag til folketingsbeslutning om offentlig energiplanlægning uden atomkraft, er der gennemført en lang række undersøgelser om atomkraftværkers anvendelighed i Danmark. Resultatet peger på, at problemet skulle være til at løse.

Jeg synes ikke, at det er klogt, heller ikke miljømæssigt, at risikere at afskrive a-kraft herhjemme i al fremtid. Den risiko er meget betragtelig, hvis et folketingsflertal nu vedtager at ophæve alle de meget sikre placeringsmuligheder for atomkraftværker, som vi råder over i dag.

Hensynet til kommunernes planlægning ved vi kun taler for at ophæve nogle af de 15 reservationer. Jeg mener derfor, det er kort-

[Miljøministeren]

synet ikke at fastholde nogle af reservationerne til atomkraftværkerne. Hermed går man efter min opfattelse endnu videre, end beslutningen om energiplanlægning uden a-kraft lægger op til. Denne beslutning har som udgangspunkt – og jeg citerer fra bemærkningerne til B 103 – »at atomkraft med den viden og teknologi, der er til rådighed i dag, skal udgå af den danske energiplanlægning«.

Ophæves reservationerne nu, kan vi komme i en unødigt vanskelig situation, hvis et fremtidigt folketingsflertal på grundlag af ny viden og teknologi måtte beslutte at indføre kernekraft i Danmark.

Når dette er sagt, skal jeg dog fremhæve, at regeringen naturligvis vil følge folketingets flertals beslutning i denne sag og ophæve reservationerne inden den 1. september 1985.

Må jeg slutte med at sige, at forslagsstillerne vel fortsat mener, at det bør undersøges, om nogen af de pågældende arealer bør sikres til andre formål end a-kraftværker på grund af reservationsområdernes karakteristika: tyndt befolkede egne og ved dybt vand.

Som jeg bebudede ved første behandling, har jeg nedsat et hurtigt arbejdende tværministerielt udvalg, der skal vurdere, om nogen af atomkraftreservationserne skal genreserveres, men til andre formål. Udvalgsarbejdet er i fuld gang, men det er endnu for tidligt at sige noget om resultaterne heraf. Folketingets miljø- og planlægningsudvalg vil blive orienteret om resultatet af udvalgets arbejde, når det foreligger.

Dorte Bennedsen (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Erik Holst, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne kommentere, hvad ministeren sagde.

Ministerens bemærkninger nu er jo et klart udtryk for, at regeringen ikke er enig i den beslutning, som folketinget traf for kort tid siden, da man besluttede at fjerne a-kraftværkerne fra vores energiplanlægning, men ikke desto mindre har altså et flertal i folketinget truffet denne beslutning, og det foreliggende forslag er en klar og logisk konsekvens af denne beslutning. Vi er enige i, at der kan være ræson i at drøfte med kommunerne andre muligheder for anvendelse af disse arealer, og derfor har vi også stillet det

te ændringsforslag, som blev vedtaget for et øjeblik siden, og givet ministeren frist til disse forhandlinger indtil 1. september.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke det flertal i folketinget, som har givet tilslutning til dette forslag, som jo letter kommunerne for en række helt urimelige restriktioner i forbindelse med de reserverede arealer og giver dem mulighed for at anvende dem til andre og nyttigere formål.

Hanne Severinsen (V):

Det er rigtigt, at der er et flertal her i folketinget for, at atomkraft skal udgå af energiplanlægningen, men der stod rigtig nok også »med den nuværende teknologi«. Det er jo en diskussion, man har haft herinde, så den vil jeg ikke gå ind i, men det, at man nu vedtager at ophæve arealreservationserne, er i virkeligheden det samme som, at man ikke alene putter a-kraftteknologien i en skuffe og låser den af, men at man også smider nøglen væk. Det betyder, at man, hvis et folketingsflertal finder ud af, at der måske alligevel med en anden teknologi skal være atomkraftværker, ingen mulighed har for at beslutte det, fordi dette folketingsflertal allerede har fjernet arealreservationserne.

Dertil kommer, at beslutningen i høj grad er miljøvenlig, også selv om man forudsætter, at man aldrig nogen sinde vil komme til at tage den teknologi i brug, for der er andet, man kan bruge arealreservationserne til, og som miljøministeren allerede har sagt, har vi også nedsat et udvalg, der skal se på disse ting. Det er meget svært at spå, især om fremtiden – det sagde jo Storm P. – og det er givet, at det er svært at være konkret, når det gælder spørgsmålet om, hvad vi skal bruge disse arealreservationer til, men der er jo mange ting: der er petrokemisk industri, der kunne tænkes at være ilandtagning af flydende gas og ammoniak, der kunne være tale om andre former for kraftværker, og der kunne egentlig også være tale om f.eks. en vindmøllepark nu, hvor vi jo kommer til at mangle den energikilde, som atomkraftværkerne ville have været.

Man kan diskutere, om man skulle reducere sikkerhedszonerne for ikke at blokere unødigt for kommunernes planlægning, men sådan som flertallet nu handler, låser man

[Hanne Severinsen]

planlægningen fast for fremtiden, og det mener jeg er meget forkert.

Margrete Auken (SF):

Det er ikke bare et flertal i folketinget, der går ind for, at vi piller atomkraften ud af energiplanlægningen – det er faktisk vedtaget i folketinget. Det er gået igennem, selv om det kniber helt gevaldigt at få det til at sive ind de steder, hvor det bør; det er vedtaget, at atomkraften ikke skal høre med længere. På den baggrund er det naturligvis en selvfølge, at dette forslag skal køre igennem. Hvis miljøministeren og fru Hanne Severinsen havde hørt efter, da vi pillede det ud af energiplanlægningen, kunne både miljøministeren og fru Hanne Severinsen have sparet sig mange bekymringer, for det blev gjort meget klart, hvad vi mente med formuleringen om den nu kendte viden og teknologi. Der er ingen fare for i nær fremtid, at nogen finder på noget, som vil tilfredsstille det flertal, som bar forslaget igennem. Så der er ingen grund til at være urolig for, at vi pludselig skal stå med en energiform, som vi ikke kan få plads til.

Når det er så fjernt og så meget hvis og hvis og hvis, det, der bygges på, så kan venstre og miljøministeren ikke mene, at vi skal have et landkort med store arealreservationer til et eller andet, som vi måske engang skulle have brug for. Det ville blive et yderst spøjst landkort, vi ville få ud af det, hvis vi reserverede store dele for alle eventualiteters skyld til noget, vi måske engang finder på, men som vi endnu ikke ved hvad er.

I øvrigt vil jeg takke ministeren for hans løfte om, at regeringen vil rette sig efter folketingsflertallet. Vi er efterhånden ved at være derhenne, at vi skal høre godt efter, om vi får sådan nogle løfter, og takke pænt for denne parlamentariske sikring.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan det ville lyde, hvis ministeren sagde: det vil jeg ikke! Men selvfølgelig er vi kommet derhen, at det kniber, og jeg vil bede ministeren trække lidt i sin kollega energiministerens ærme og få ham til at gøre det samme. Der hældes faktisk stadig væk masser af statens dyrebare kroner ud til atomkraft, selv om vi har vedtaget, at vi ikke skal have den. Så hvis miljøministerens indsigt kunne brede sig til energiministeren, ville det være helt

fint. Der var mange penge at spare, og så kunne regeringen komme til at handle i overensstemmelse med folketingets flertal og de vedtagelser, der er gået igennem herinde.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg indrømmer, at man ofte handler kortsigtet her i folketinget, men hvordan kan man sige, at der ingen fare er i nær fremtid? Hvis nu vi forestillede os, at vi om 25 år alligevel besluttede os til at få atomkraft, ville vi altså være ude af stand til at gøre det, for så havde vi ikke nogen arealer.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Fru Margrete Auken demonstrerede netop her, at demokratiet har sine svagheder. Vi har netop antiparlamentariske partier i dette folketing, som er i stand til at ændre en energiplan, skønt enhver kan se, at fremtiden vil komme til at benytte kernekraft af den ene eller den anden art. På trods af, at de socialistiske stater over hele verden anvender kernekraft – fornuftigt, selvfølgelig, for at hæve levestandarden hos deres befolkninger – oplever vi i dette folketing, at disse antiparlamentariske partier af socialistisk oprindelse kommer til at udgøre et flertal, hvorefter demokratiet selvfølgelig bøjer sig, for en af grundene til, at vi har demokrati her i landet, er netop, at vi også accepterer de antidemokratiske partier som SF.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er ikke hr. Maistedes filosofiske betragtninger, der kalder mig herop, men en overraskelse over, at venstres ordfører i sagen, fru Hanne Severinsen, siger, at vi skal beslaglægge hele landet med planlægning om noget, der måske sker engang om 25 år. Er det også fru Hanne Severinsen, der skal være ordfører i den næste sag på dagsordenen, vedrørende by- og landzoneloven? Hvordan hænger dette i det hele taget sammen? Jeg kan slet ikke se meningen i, at venstre nu siger, at vi skal opretholde større reservationer, fordi der engang kunne ske et eller andet, så vi for en sikkerheds skyld må beslaglægge landet.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg mener netop, at planlægningen ikke må fastlægges så voldsomt for fremtiden, at vi ikke får mulighed for at lave nogle ændringer, og det gælder f.eks. atomkraftværker, hvor vi ved, at man med dette folketingsflertals beslutning også har besluttet sig for kommende generationer.

Annelise Gøttsche (KF):

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne udtrykke det, nok ingen er i nogen tvivl om at vi mener, nemlig at vi også finder det uansvarligt, at man på dette grundlag nu vil vanskeliggøre i så høj grad, som man gør ved at vedtage dette forslag, en kommende – måske ikke engang om så forfærdelig lang tid, som fru Margrete Auken siger det – mulighed for at indføre kernekraft. Ganske vist har et flertal nu vedtaget – også imod vores vilje – at fremtidens energiplanlægning skal være uden kernekraft – man har altså for så vidt begravet kernekraften – men som et fremtrædende socialdemokratisk medlem udtalte, har man sat et lille kryds på graven, og med dette forslag vanskeliggør man netop, at man, om jeg så må sige, hurtigt finder dette kryds frem igen, hvis teknikken og flertallet og fornuften kommer til at råde inden al for lang tid.

Dohrmann (FP):

Under sidste valgkamp var der flere partier, der støttede fremskridtspartiets synspunkt, at spørgsmålet om etablering af kernekraftværker her i Danmark skulle lægges ud til en folkeafstemning. Det glemte man, da valget var overstået. Nu har et flertal i folketinget vedtaget, at vi ikke skal bruge kernekraftværker her i Danmark, og som en konsekvens af det vil vi naturligvis stemme ja til det forslag, der foreligger nu. Det er efter min bedste mening spild af ressourcer at lade disse arealer henligge, som de gør i dag, og derfor vil vi som sagt støtte forslaget.

Dorte Bennedsen (S):

Fru Hanne Severinsen talte indtrængende om, at vi ikke burde have så meget planlægning, at vi fastlagde alting og forhindrede råderummet. Det var nogle pudsige bemærk-

ninger, for samtidig mente fru Hanne Severinsen, at vi skulle planlægge for disse arealer, som er ganske mange og ganske store, og lægge anvendelsen fast for de næste 25 år. Det er dobbelt pudsigt, når det kommer fra et parti, der taler om det nære samfund og kommunernes selvstyre, og hvad ved jeg, men det bekræfter i og for sig kun, at disse pæne ord snarere er festtaleblomster end hører hjemme i virkelighedens verden.

I øvrigt vil jeg gerne anbefale fru Hanne Severinsen at se lidt nærmere på det ændringsforslag, vi lige vedtog, for de eksempler, som fru Hanne Severinsen nævnte, var, at der kunne være brug for disse arealer til vindmøller, kraftværker og en række andre ting. Det er netop derfor, vi har lavet dette ændringsforslag, hvor vi ikke bare ophæver reservationerne, men giver denne frist til forhandlinger og drøftelser med kommunerne. Vi synes nemlig, det er væsentligt, at man får drøftet med kommunerne, om der er arealer her og dér, der bør reserveres til anden brug. Men at holde dem reserveret i 25 år til anvendelse til atomkraftværker, når dette folketing har vedtaget, at vi ikke vil have atomkraft med i vores energi, kan intet menneske gå ud og forklare fornuften i over for kommunerne, som står og gerne vil anvende arealerne.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Så kunne man passende have set på resultatet af arbejdet i det udvalg, som netop sidder og arbejder, før man skred til endelig afstemning her i folketingssalen; det havde været mere rimeligt. Men jeg håber, dette kan forstås som et tilsagn om, at man, hvis miljøministeriet finder frem til, at der faktisk er brug for en hel del af arealerne, går med til alligevel at reservere dem.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne tolke fru Dorte Bennedsens første indlæg sådan, at jeg kan takke for tilslutning til at fortsætte igangværende undersøgelser og forhandlinger med kommunerne om eventuel brug af nogle af de 15 reservationer til andre formål.

(Kort bemærkning).

[Dorte Bennedsen]

Dorte Bennedsen (S).

Jeg vil gerne til fru Hanne Severinsen sige, at noget tyder på, at fru Hanne Severinsen nu alligevel er begyndt at forstå indholdet af dette meget lange og indviklede ændringsforslag.

Til ministeren kan jeg sige: ja, fortolkningen er korrekt; vi vil gerne være med til at reservere til andre formål end atomkraft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 74 stemmer (S, SF, RV, VS og FP) mod 62 (KF, V, CD, KrF og FD).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til miljøministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) *Anden behandling af lovforslag nr. L 85:*

Forslag til lov om ændring af lov om kommuneplanlægning.

(Fremsat 21/11 84. Første behandling 29/11 84. Betænkning 26/4 85).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Som det fremgår af betænkningen, kan socialdemokratiet stemme for en række af de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og det har den enkle forklaring, at ministeren har overtaget en stor del af de ændringsforslag, vi har stillet, og gjort dem til sine, og vi skal da ikke klandre ministeren for, at han på disse punkter er kommet til fornuft.

Herudover har vi nogle bemærkninger til nogle af de øvrige ændringsforslag, og det drejer sig først om ændringsforslag nr. 12, der er stillet af socialdemokratiet og SF. Den af ministeren foreslåede tekst betyder nemlig en ikke uvæsentlig svækkelse af offentlighedens mulighed for medvirken ved kommuneplanen, idet ministeren vil tillade kommunalbestyrelsen at ændre i planen, efter at den har været ude til høring, og uden at ændringerne har grund i de indsigelser og forslag, der er kommet frem under høringen. Det finder vi uacceptabelt, og derfor har vi stillet det nævnte ændringsforslag, således at ændringer kun kan foretages af kommunalbestyrelsen på baggrund af indsigelser ved høringsprocessen.

Ligeledes er vi uenige i ændringsforslag nr. 13 til § 47, stk. 3. Det skal indrømmes, at den nu foreslåede formulering er en smule bedre end ministerens første udspil, men der er stadig tale om en alt for løs formulering, som kunne være genstand for en tilfældig fortolkning, og vi kan derfor ikke stemme for den.

Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag nr. 14 og nr. 18, som går ud på, at foringer, der har en lokal forankring, skal orienteres, hvis de fremsætter ønske om det. Det kan vel egentlig knap nok undre, at regeringen ikke kan gå ind for disse forslag, for det står jo efterhånden klart, at talen om det nære samfund mest er til anvendelse i festlige stunder, men det overrasker unægtelig, at det radikale venstre ikke vil støtte et så enkelt og naturligt forslag som dette at orientere lokalinteresserede organisationer.

Endelig skal jeg kommentere ændringsforslag nr. 16 til § 47, stk. 5. Første del af forslaget er i sin oprindelse et socialdemokratisk forslag gående ud på, at der ved de korte høringsfrister skal bortses fra helligdage, og jeg har som et lille kuriosum konstateret, at miljøministeren ved dette forslag har defineret, at søndage ikke er helligdage. Det må jeg tage til efterretning.

Vi er selvsagt enige i ændringsforslaget, men vi kan ikke desto mindre ikke stemme for det, fordi ministeren har knyttet det sammen med en bestemmelse om, at dispensationer kan gøres betingede af, at ansøgeren skal orientere beboerne, og vi mener, det er et galt princip at pålægge ansøgeren orienteringspligt. Af bemærkningerne til forslaget